

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 653/2014**av den 15 maj 2014****om ändring av förordning (EG) nr 1760/2000 vad gäller elektronisk identifiering av nötkreatur och märkning av nötkött**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2 och 168.4 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) 1997 förstärkte rådets förordning (EG) nr 820/97 ⁽³⁾ unionens bestämmelser om identifiering av och spårbarhet för nötkreatur, mot bakgrund av epidemin av bovin spongiform encefalopati (BSE) och det därav följande ökade behovet av att spåra djurens ursprung och förflyttningar med hjälp av konventionella öronmärken.
- (2) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 ⁽⁴⁾ ska varje medlemsstat upprätta ett system för identifiering och registrering av nötkreatur i enlighet med den förordningen.
- (3) I förordning (EG) nr 1760/2000 fastställs ett system för identifiering och registrering av nötkreatur som består av öronmärken på djurens båda öron, databaser, djurpass och individuella register på alla anläggningar.
- (4) Spårning av nötkött tillbaka till källan genom identifiering och registrering är en förutsättning för ursprungs-märkning genom hela livsmedelskedjan. Dessa åtgärder säkerställer konsumentskyddet och folkhälsan och främjar konsumenternas förtroende.
- (5) Förordning (EG) nr 1760/2000, särskilt systemen för identifiering av nötkreatur och frivillig märkning av nötkött, angavs i meddelandet från kommissionen av den 22 oktober 2009 med titeln *Åtgärdsprogram för minskade administrativa bördor i Europeiska unionen – Områdesspecifika planer för minskade bördor och åtgärder under 2009* såsom informationskrav av särskild vikt med tanke på den börda de medför för företagen.

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 144.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 2 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter (EGT L 117, 7.5.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

- (6) Användning av elektroniska identifieringssystem skulle kunna rationalisera spårbarhetsprocesserna genom automatisk och tillförlitligare avläsning och registrering i anläggningarnas register. Dessutom skulle det möjliggöra automatisk rapportering av djurförflyttningar till databasen och därigenom förbättra spårbarhetssystemets snabbhet, tillförlitlighet och noggrannhet. Det elektroniska identifieringssystemet skulle även förbättra handläggningen av vissa direktbetalningar till jordbrukarna.
- (7) Elektroniska identifieringssystem som bygger på radiofrekvensidentifiering har förbättrats avsevärt under de senaste tio åren. Denna teknik möjliggör en snabbare och tillförlitligare avläsning av enskilda djurs identitetskoder direkt till databehandlingssystem. Detta leder till en minskning av den tid som behövs för att spåra möjligen smittade djur eller livsmedel, vilket i sin tur leder till förbättrad tillförlitlighet hos databaser och ökad förmåga att snabbt reagera på sjukdomsutbrott samt minskade arbetskostnader, även om kostnaderna för utrustning samtidigt ökar.
- (8) Denna förordning är förenlig med det faktum att elektroniska identifieringssystem redan införts i unionen för andra djurarter än nötkreatur, t.ex. det obligatoriska systemet för får och getter.
- (9) Med tanke på de tekniska framstegen när det gäller systemen för elektronisk identifiering har flera medlemsstater beslutat att införa frivillig elektronisk identifiering av nötkreatur. Dessa initiativ kommer sannolikt att leda till att det i enskilda medlemsstater och av berörda parter utvecklas olika system. Utvecklingen av olika system skulle utgöra ett hinder för en efterföljande harmonisering av de tekniska standarderna inom unionen. Kompatibiliteten mellan medlemsstaternas identifieringssystem bör därför säkerställas, samt att de uppfyller relevanta ISO-standarder eller andra internationella tekniska standarder som antagits av erkända internationella standardiseringsorganisationer, då sådana internationella standarder åtminstone kan garantera en högre säkerhets- och prestandanivå än ISO-standarder.
- (10) I kommissionens rapport av den 25 januari 2005 om möjligheten att införa elektronisk identifiering för nötkreatur konstaterades att radiofrekvensidentifiering hade visat sig vara så utvecklad att den redan kunde tillämpas i praktiken. I den rapporten konstaterades också att det är mycket önskvärt att övergå till elektronisk identifiering av nötkreatur i unionen, eftersom det bl.a. skulle bidra till att minska den administrativa bördan.
- (11) Enligt meddelandet från kommissionen av den 10 september 2008 med titeln *Handlingsplan för genomförandet av EU:s djurhälsostrategi* ska kommissionen förenkla informationskraven, t.ex. register på anläggningarna och djurpass, i samband med införandet av system för elektronisk identifiering.
- (12) I meddelandet från kommissionen av den 19 september 2007 med titeln *En ny strategi för djurhälsa för Europeiska unionen (2007–2013) enligt principen "Det är bättre att förebygga än att behandla"* föreslås det att elektronisk identifiering av nötkreatur ska övervägas som en möjlig förbättring av det befintliga unionssystemet för identifiering och registrering för att förenkla informationskraven (t.ex. register på anläggningarna och djurpass), och föreslår att genomföra ett elektroniskt utbyte av pass för nötkreatur. Ett sådant utbyte skulle förutsätta att det införs elektronisk identifiering med inmatning av data i realtid. Utbytet skulle leda till väsentliga kostnads- och arbetsbesparingar för medlemsstaternas behöriga myndigheter och andra berörda parter samt minska arbetsbelastningen vid överföringen av uppgifter från djurpassen till databaser. Den här förordningen överensstämmer med det initiativet.
- (13) Denna förordning förväntas således bidra till att vissa centrala mål i viktiga unionsstrategier, såsom Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, uppnås genom att den ekonomiska tillväxten, sammanhållningen och konkurrenskraften ökar.
- (14) Vissa tredjeländer har redan infört bestämmelser som tillåter avancerad teknik för elektronisk identifiering. Unionen bör fastställa liknande bestämmelser för att underlätta handeln och öka sektorns konkurrenskraft.

- (15) Mot bakgrund den tekniska utvecklingen av nya typer av elektroniska identifierare är det lämpligt att vidga spektrumet av identifieringsmärken som föreskrivs i förordning (EG) nr 1760/2000 utvidgas för att göra det möjligt att använda elektroniska identifierare som officiella identifieringsmärken. Eftersom införandet av sådana bestämmelser kommer att kräva avsevärda investeringar måste medlemsstaterna få en övergångsperiod på fem år för att hinna förbereda sig. Under den övergångsperioden kommer konventionella öronmärken fortsättningsvis att vara de enda officiella identifieringsmärkena för nötkreatur.
- (16) Att göra elektronisk identifiering obligatorisk i hela unionen skulle kunna få negativa ekonomiska konsekvenser för vissa aktörer. Det är därför lämpligt att när elektronisk identifiering blivit en officiell identifieringsmetod, bör det vara frivilligt för djurhållare att använda elektronisk identifiering. Enligt ett sådant frivilligt system skulle elektronisk identifiering väljas av djurhållare som sannolikt skulle gynnas ekonomiskt, medan andra djurhållare bör tillåtas att fortsätta identifiera sina djur med hjälp av två konventionella öronmärken.
- (17) Medlemsstaterna har mycket olika djurhållningssystem, produktionsmetoder och branschorganisationer. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att göra elektronisk identifiering obligatorisk först när de bedömer det vara lämpligt med beaktande av alla dessa faktorer inbegripet konsekvenserna för småbrukare, och efter samråd med de organisationer som företräder nötköttssektorn. Vid handel med djur inom unionen bör skyldigheten att elektroniskt identifiera ett nötkreatur vila på den medlemsstat som gjort elektronisk identifiering obligatorisk på sitt territorium. Detta bör inte innebära att den medlemsstaten är skyldig att på nytt identifiera djur som redan blivit elektroniskt identifierade i avsändningsmedlemsstaten.
- (18) Djur och kött som förs in till unionen från tredjeländer bör omfattas av identifierings- och spårbarhetskrav som ger en lika hög skyddsnivå.
- (19) För levande djur som importeras till unionen från tredjeländer bör samma identifieringskrav gälla vid ankomsten som för djur som är födda i unionen.
- (20) De två officiella identifieringsmärken som tilldelats ett djur bör ha samma identitetskod. Under anpassningsfasen, när elektronisk identifiering börjar användas som officiellt identifieringsmärke, kan det dock inte uteslutas att uppbyggnaden av ett djurs ursprungliga identitetskod är förenad med tekniska begränsningar som förhindrar att koden överförs till en elektronisk identifierare. Detta kan inträffa om djurens nuvarande identitetskoder har sifferkombinationer som förhindrar att koden överförs till ett elektroniskt format. Därför bör särskilda undantag föreskrivas under en övergångsperiod, så att elektroniska identifierare kan användas även för dessa djur, förutsatt att det säkerställs att djuren kan spåras fullständigt och att de kan identifieras individuellt, inklusive den anläggning där de föddes.
- (21) Enligt förordning (EG) nr 1760/2000 ska den behöriga myndigheten utfärda ett pass för varje djur som ska identifieras i enlighet med den förordningen. Detta orsakar medlemsstaterna en betydande administrativ börda. Medlemsstaternas behöriga myndigheter är skyldiga att upprätta en databas i enlighet med artiklarna 14 och 18 i rådets direktiv 64/432/EEG⁽¹⁾. Eftersom det föreskrivits full driftsduglighet för dessa databaser efter den 31 december 1999 bör de säkerställa en tillräcklig spårbarhet vid förflyttningar av nötkreatur inom länderna. Pass bör därför endast utfärdas för djur som är avsedda för handel inom unionen. Denna förordning bör dock inte utesluta nationella bestämmelser för utfärdande av djurpass som inte är avsedda för handel inom unionen.
- (22) Bovex, som är ett pilotprojekt för utbyte av pass för nötkreatur mellan medlemsstaterna, inrättades av kommissionen för att underlätta utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna och samtidigt säkerställa spårbarheten för djur i samband med förflyttningar av dem inom unionen. Så snart utbytet av uppgifter mellan de nationella

⁽¹⁾ Rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen (EGT L21, 29.7.1964, s. 1977/64).

databaserna är fullt fungerande, bör kravet på utfärdande av djurpass i pappersform inte längre vara tillämpligt på djur som är avsedda för förflyttningar inom unionen. Detta bör bidra till att minska medlemsstaternas och de ekonomiska aktörernas administrativa börda.

- (23) I avdelning II avsnitt II i förordning (EG) nr 1760/2000 fastställs bestämmelser för ett system för frivillig märkning av nötkött enligt vilka vissa märkningsspecifikationer ska godkännas av den behöriga myndigheten i berörda medlemsstaten. Den administrativa börda och de kostnader som uppstår för medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna vid tillämpningen av detta system står inte i proportion till fördelarna med systemet. Eftersom ny lagstiftning trätt i kraft sedan den förordningen antogs behövs inte längre några särskilda bestämmelser för ett system för frivillig märkning och de bör därför utgå. Detta ska dock inte påverka aktörernas rätt att med hjälp av frivillig märkning upplysa konsumenterna om köttets egenskaper, och inte heller konsumenternas rätt att få information om nötkött som kan verifieras. Liksom för alla andra slag av kött bör livsmedelsinformation som går utöver obligatorisk märkning alltså följa den gällande övergripande lagstiftningen, däribland Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 ⁽¹⁾.
- (24) För att förebygga risken för bedrägerier i samband med märkning av kött och för att skydda de europeiska konsumenterna bör den tillämpliga övervakningen och de tillämpliga sanktionerna ha en tillräckligt avskräckande verkan.
- (25) I enlighet med förordning (EU) nr 1169/2011 lade kommissionen fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om den obligatoriska uppgiften om ursprungsland eller härkomstplats för kött som används som ingrediens. Den rapporten skulle vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag för att öka insynen i hela köttkedjan och bättre informera de europeiska konsumenterna. Med tanke på den senaste tidens problem med märkning av köttprodukter och att dessa problem har påverkat livsmedelskedjans funktion förväntade sig Europaparlamentet och rådet att rapporten skulle antas snarast möjligt under andra halvåret av 2013 och den antogs slutligen den 17 december 2013.
- (26) Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande måste de befogenheter som har tilldelats kommissionen enligt förordning (EG) nr 1760/2000 anpassas till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget).
- (27) I syfte att säkerställa tillämpningen av de nödvändiga bestämmelserna för att identifieringen och registreringen av samt spårbarheten för nötkreatur och nötkött ska fungera smidigt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på alternativa identifieringsmärken för nötkreatur, de särskilda omständigheter då medlemsstaterna har rätt att förlänga de maximala tidsfristerna för anbringande av identifieringsmärken, data som ska utbytas mellan medlemsstaternas databaser, maximal tidsfrist för vissa rapporteringsskyldigheter, krav på identifieringsmärken, tillägg av identifieringsmärken till den förteckning som fastställs i bilaga I, bestämmelser om vilka uppgifter från databaserna som ska anges i djurpassen och i de individuella register som ska föras på alla anläggningar, identifiering och registrering av förflyttningar av nötkreatur för årstidsbundet bete, inklusive fåbodsdrift, bestämmelser om märkning av vissa produkter som bör vara likvärdiga med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1760/2000, märkningsbestämmelser avseende förenklad framställning av ursprungsmärkningen om djuret uppehållit sig en mycket kort tid i en medlemsstat eller ett tredjeland där det fötts eller slaktats samt definitioner och krav avsedda att gälla för termer eller termkategorier som får användas på etiketten till färdigförpackat och fruset nötkött och kalvkött. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar dessa delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (28) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 1760/2000 i fråga om registrering av anläggningar som använder sig av alternativa identifieringsmärken, tekniska egenskaper och detaljerade förfaranden för utbyte av data mellan medlemsstaternas databaser, erkännande av att systemet för datautbyte är fullt driftsdugligt, identifieringsmärkenas format och utformning, tekniska förfaranden och standarder för genomförande av elektronisk identifiering, bestämmelser om identitetskodens uppbyggnad samt maximal storlek på och sammansättning av vissa grupper av djur, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (29) Genomförandet av denna förordning bör övervakas. Kommissionen bör därför, senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande när det gäller bestämmelserna om frivillig märkning av nötkött och nio år när det gäller bestämmelserna om elektronisk identifiering, lägga fram två rapporter för Europaparlamentet och rådet, både om genomförandet av denna förordning och om de tekniska och ekonomiska möjligheterna att införa obligatorisk elektronisk identifiering överallt i unionen. Rapporterna bör vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag.
- (30) Förordning (EG) nr 1760/2000 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1760/2000 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.2 ska andra meningen utgå.

2. I artikel 2 ska första strecksatsen ersättas med följande:

”— djur: ett nötkreatur i den mening som avses i artikel 2.2 b och c i direktiv 64/432/EEG, inklusive djur som deltar i kultur- eller tävlingsevenemang.”

3. I artikel 3 första stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Identifieringsmärken för individuell identifiering av djur.”

4. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Skyldighet att identifiera djur

1. Alla djur på en anläggning ska identifieras med hjälp av minst två identifieringsmärken som förtecknas i bilaga I, följer de bestämmelser som antagits i enlighet med punkt 3 och som godkänts av den behöriga myndigheten. Minst ett av identifieringsmärkena ska vara synligt och ha en synlig identitetskod.

Första stycket ska inte gälla för djur som är födda före den 1 januari 1998 och som inte är avsedda för handel inom unionen. Dessa djur ska identifieras med hjälp av minst ett identifieringsmärke.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

För att säkerställa anpassningen till teknikens framsteg ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b med avseende på tillägg av identifieringsmärken till den förteckning som fastställs i bilaga I och samtidigt se till att de är kompatibla.

Identifieringsmärkena ska tilldelas anläggningen, delas ut och anbringas på djuren enligt ett förfarande som den behöriga myndigheten fastställt.

De två identifieringsmärken godkända i enlighet med de delegerade akter och genomförandakter som antagits med stöd av punkt 3 och denna punkt och som anbringas på ett djur ska ha samma unika identitetskod, genom vilken det är möjligt att, tillsammans med registreringen av djuren, identifiera varje djur individuellt samt den anläggning där det föddes.

2. Genom undantag från punkt 1 får den berörda medlemsstaten, om de tecken som bildar djurets identitetskod är sådana att det inte går att anbringa en elektronisk identifierare med samma unika identitetskod, tillåta att det andra identifieringsmärket, under behörig myndighets övervakning, har en annan kod, förutsatt att vart och ett av följande villkor har uppfyllts:

- a) Djuret fötts innan de genomförandakter som avses i punkt 3 andra stycket c trätt i kraft.
- b) Fullständig spårbarhet säkerställs.
- c) Djuret kan identifieras individuellt, inklusive anläggningen där det fötts.
- d) Djuret är inte avsett för handel inom unionen.

3. För att säkerställa adekvat spårbarhet och anpassning till teknikens framsteg, samt optimal funktion för identifieringssystemet ska kommissionen anta delegerade akter enligt artikel 22b med avseende på kraven på de identifieringsmärken som fastställs i bilaga I samt de övergångsåtgärder som krävs för införandet av ett särskilt identifieringsmärke.

Utgående från relevanta ISO-standarder eller andra internationella tekniska standarder som antagits av erkända internationella standardiseringsorganisationer, då sådana internationella standarder åtminstone kan garantera en högre säkerhets- och prestandanivå än ISO-standarder, ska kommissionen genom genomförandakter fastställa nödvändiga bestämmelser för

- a) formatet på och utformningen av identifieringsmärkena,
- b) tekniska förfaranden för elektronisk identifiering av nötkreatur, och
- c) identitetskodens uppbyggnad.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

4. Från och med den 18 juli 2019 ska medlemsstaterna säkerställa att den infrastruktur finns som behövs för att djur, i enlighet med denna förordning, ska kunna identifieras med hjälp av en elektronisk identifierare som officiellt identitetsmärke.

Från och med den 18 juli 2019 får medlemsstaterna införa nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare som ett av de två identifieringsmärken som föreskrivs i punkt 1.

Medlemsstater som utnyttjar möjligheten enligt andra stycket ska delge kommissionen texten i de nationella bestämmelserna om detta och göra denna information tillgänglig på internet. Kommissionen ska hjälpa medlemsstaterna att göra denna information tillgänglig för allmänheten genom att på sin internetsida lägga ut länkar till medlemsstaternas relevanta internetsidor.

5. Genom undantag från punkt 1 får nötkreatur som är avsedda för andra kultur- eller tävlingsevenemang än mässor och utställningar förses med alternativa identifieringsmärken som motsvarar identifieringsstandarder som är likvärdiga med dem som föreskrivs i punkt 1.

Anläggningar som använder sig av de alternativa identifieringsmärken som avses i första stycket ska registreras i den databas som föreskrivs i artikel 5.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de nödvändiga bestämmelserna för denna registrering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

För att säkerställa spårbarhet med utgångspunkt i identifieringsstandarder som är likvärdiga med dem som föreskrivs i punkt 1 ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b i fråga om kraven på de alternativa identifieringsmärken som avses i första stycket, inbegripet övergångsåtgärder för införandet av dem.

Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa bestämmelserna för formatet på och utformningen av de alternativa identifieringsmärken som avses i första stycket, inbegripet övergångsbestämmelser som är nödvändiga för införandet av dem. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

6. Medlemsstaterna ska meddela varandra och kommissionen en modell till det identifieringsmärke som används inom deras territorium. De ska göra denna information tillgänglig på internet. Kommissionen ska hjälpa medlemsstaterna att göra denna information tillgänglig för allmänheten genom att på sin internetsida lägga ut länkarna till medlemsstaternas internetsidor.”

5. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 4a

Tidsfrist för anbringande av identifieringsmärken

1. De identifieringsmärken som föreskrivs i artikel 4.1 ska anbringas på djuret innan en maximal tidsfrist löper ut som ska fastställas av den medlemsstat där djuret föddes. Den maximala tidsfristen ska beräknas från dagen för djurets födelse och får inte överstiga 20 dagar.

Denna tidsfrist får, med avvikelse från första stycket, förlängas upp till 60 dagar efter djurets födelse för det andra identifieringsmärket, av orsaker knutna till djurens fysiologiska utveckling.

Inget djur får lämna den anläggning där det föddes innan de två identifieringsmärkena anbringats på det djuret.

2. För att möjliggöra anbringande av identifieringsmärkena under särskilda omständigheter som innebär praktiska svårigheter ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa de särskilda omständigheter under vilka medlemsstaterna får förlänga de maximala frister för anbringande av identifieringsmärken som föreskrivs i punkt 1 första och andra styckena. Medlemsstater ska underrätta kommissionen varje gång de utnyttjar denna möjlighet.

Artikel 4b

Identifiering av djur från tredjeländer

1. Djur som omfattas av veterinärkontroller av djur som förs in till unionen från ett tredjeland enligt direktiv 91/496/EEG och som är avsedda för en anläggning på unionens territorium ska på bestämmelseanläggningen identifieras genom de identifieringsmärken som föreskrivs i artikel 4.1.

Den ursprungliga identifiering som anbringats på djur i ursprungstredjelandet ska registreras i den databas som föreskrivs i artikel 5 tillsammans med den unika identitetskoden för de identifieringsmärken som tilldelats djuren i bestämmelsemedlemsstaten.

Första stycket ska inte gälla för djur som är avsedda direkt för ett slakteri i en medlemsstat, förutsatt att djuren slaktas inom 20 dagar efter veterinärkontrollerna enligt direktiv 91/496/EEG.

2. De identifieringsmärken för djur som avses i artikel 4.1 ska anbringas inom en maximal tidsfrist som ska fastställas av den medlemsstat där bestämmelseanläggningen är belägen. Den fristen får inte överstiga 20 dagar efter de veterinärkontroller som avses i punkt 1.

Denna frist får för det andra identifieringsmärket med avvikelse från första stycket förlängas upp till 60 dagar efter djurets födelse, av orsaker knutna till djurens fysiologiska utveckling.

Under alla omständigheter ska de två identifieringsmärkena som avses i artikel 4.1 första stycket anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

3. Om bestämmelseanläggningen är belägen i en medlemsstat som har infört nationella bestämmelser enligt artikel 4.4 andra stycket om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare, ska djuren identifieras med den elektroniska identifieraren på bestämmelseanläggningen i unionen inom en frist som ska fastställas av bestämmelsemedlemsstaten. Den fristen får inte överstiga 20 dagar efter de veterinärkontroller som avses i punkt 1.

Denna frist får, med avvikelse från första stycket, för det andra identifieringsmärket förlängas upp till 60 dagar efter djurets födelse, av orsaker knutna till djurens fysiologiska utveckling.

Under alla omständigheter ska den elektroniska identifieraren anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

Artikel 4c

Identifiering av djur som förflyttas från en medlemsstat till en annan

1. Djur som förflyttas från en medlemsstat till en annan ska behålla de ursprungliga identifieringsmärken som anbringats på dem enligt artikel 4.1.

Genom undantag från första stycket, med början från och med den 18 juli 2019, får bestämmelsemedlemsstatens behöriga myndighet dock tillåta

- a) att det ena identifieringsmärket ersätts med en elektronisk identifierare, utan att djurets ursprungliga unika identitetskod förändras,
- b) att båda identifieringsmärkena ersätts med två nya identifieringsmärken, som båda ska ha samma nya unika identitetskod. Detta undantag får tillämpas under fem år efter den 18 juli 2019, om de tecken som bildar identitetskoden på ett djurs konventionella öronmärke är sådana att det inte går att anbringa en elektronisk identifierare med samma unika identitetskod, förutsatt att djuret fötts före den dag då de genomförandeakter som avses i artikel 4.3 andra stycket c trätt i kraft.

2. Om bestämmelseanläggningen är belägen i en medlemsstat som har infört nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare, ska djuren identifieras med den elektroniska identifieraren senast på bestämmelseanläggningen inom en maximal tidsfrist som ska fastställas av den medlemsstat där bestämmelseanläggningen är belägen. Den maximala tidsfristen får inte överstiga 20 dagar från den dag då djuren anlände till bestämmelseanläggningen.

Denna frist får med avvikelse från första stycket för det andra identifieringsmärket förlängas upp till 60 dagar efter djurets födelse, av orsaker knutna till djurens fysiologiska utveckling. Under alla omständigheter ska den elektroniska identifieraren anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

Under alla omständigheter ska den elektroniska identifieraren anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

Första stycket ska dock inte gälla för djur som är avsedda direkt för ett slakteri beläget i den medlemsstat som har infört nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare.

Artikel 4d

Avlägsnande, ändring eller utbyte av identifieringsmärken

Inga identifieringsmärken får tas bort, ändras eller bytas ut utan den behöriga myndighetens tillstånd. Tillstånd får endast ges om avlägsnandet, ändringen eller utbytet inte äventyrar djurets spårbarhet och om djuret kan identifieras individuellt, inklusive den anläggning där det föddes.

Varje gång en identitetskod ersätts ska detta registreras i den databas som föreskrivs i artikel 5, tillsammans med den unika identitetskoden på djurets ursprungliga identifieringsmärke.”

6. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

Medlemsstaternas behöriga myndighet ska upprätta en databas i enlighet med artiklarna 14 och 18 i direktiv 64/432/EEG.

Medlemsstaterna får utbyta elektroniska data mellan sina databaser från och med den dag då kommissionen erkänner att systemet för datautbyte är fullt driftsdugligt. Detta utbyte ska utföras på ett sådant sätt att dataskyddet garanteras och alla former av missbruk förhindras för att tillvarata djurhållarens intressen.

För att säkerställa det elektroniska informationsutbytet mellan medlemsstater ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa bestämmelser om de data som ska utbytas mellan medlemsstaternas databaser.

Kommissionen ska genom genomförandakter fastställa de tekniska villkoren och förutsättningarna för detta utbyte och erkänna att systemet för datautbyte är fullt driftsdugligt. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.”

7. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

1. Om en medlemsstat inte utbyter elektroniska data med andra medlemsstater inom ramen för det system för elektroniskt utbyte som avses i artikel 5, gäller följande:

- a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ska för varje djur som är avsett för handel inom unionen utfärda ett pass som bygger på uppgifterna i den medlemsstatens databas.
- b) Varje djur för vilket pass utfärdats ska åtföljas av det passet när det förflyttas från en medlemsstat till en annan.
- c) När djuret anländer till bestämmelseanläggningen ska det pass som åtföljer djuret överlämnas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där bestämmelseanläggningen är belägen.

2. För att det ska gå att spåra förflyttningarna av ett djur tillbaka till ursprungsanläggningen, belägen i en medlemsstat, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b för att fastställa bestämmelser om vilka uppgifter från databasen som ska tas med i djurpasset, inklusive de övergångsåtgärder som krävs för att införa dem.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

Denna förordning ska inte hindra en medlemsstat att ha nationella bestämmelser för utfärdande av djurpass som inte är avsedda för handel inom unionen.”

9. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Andra strecksatsen ska ersättas med följande:

”— till den behöriga myndigheten rapportera alla förflyttningar till och från anläggningen och alla djur som föds och dör på anläggningen tillsammans med det datum då dessa händelser inträffade inom en maximal tidsfrist som den berörda medlemsstaten fastställt. Den maximala tidsfristen ska vara minst tre dagar och inte mer än sju dagar efter en av dessa händelser. Medlemsstaterna kan begära att kommissionen förlänger den maximala tidsfristen på sju dagar.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

"För att kunna ta hänsyn till praktiska svårigheter i undantagsfall ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b för att fastställa under vilka exceptionella omständigheter medlemsstaterna får förlänga den maximala tidsfrist på sju dagar som föreskrivs i första stycket andra strecksatsen samt förlängningens maximala längd, som inte får överstiga 14 dagar efter tidsfristen på sju dagar som avses i första stycket andra strecksatsen."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. För att nötkreatur som förs ut på årstidsbundet bete adekvat och effektivt ska kunna spåras ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b med avseende på sådana medlemsstater eller delar av medlemsstater där särskilda bestämmelser om årstidsbundet bete ska gälla, inklusive längsta frister, särskilda skyldigheter för djurhållarna och bestämmelser om registrering av anläggningarna och av nötkreaturens förflyttningar, inklusive övergångsåtgärder för införandet av dem."

c) Följande punkter ska läggas till:

"5. Genom undantag från punkt 4 ska det vara frivilligt att föra ett register för djurhållare som

a) har tillgång till den databas som föreskrivs i artikel 5 och som redan innehåller de uppgifter som registret ska innehålla, och

b) inför, eller låter införa, aktuella uppgifter direkt i den databas som föreskrivs i artikel 5.

6. För att informationen i de register som enligt denna artikel ska föras av djurhållarna ska vara exakt och tillförlitlig ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa de bestämmelser som behövs om vilken information som ska ingå i registren, inklusive övergångsbestämmelser för införandet av dem."

10. Artikel 8 ska utgå.

11. Följande artikel ska införas:

"Artikel 9a

Utbildning

Medlemsstaterna ska se till att personer som ansvarar för identifiering och registrering av djur har fått instruktioner och vägledning om de relevanta bestämmelserna i denna förordning och om de delegerade akter och genomförandeakter som kommissionen antagit vid tillämpningen av denna förordning.

När de relevanta bestämmelserna ändras ska motsvarande information göras tillgänglig för de personer som avses i första stycket.

Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpliga kurser.

Kommissionen ska underlätta utbyte av bästa praxis för att förbättra kvaliteten på information och utbildning runtom i unionen."

12. Artikel 10 ska utgå.

13. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

I denna avdelning avses med

1. nötkött: produkter som omfattas av KN-nummer 0201, 0202, 0206 10 95 och 0206 29 91,
2. märkning: fastsättandet av en etikett på ett enskilt köttstycke eller enskilda köttstycken eller deras förpackning eller, i fråga om produkter som inte är färdigförpackade, lämplig, skriftlig och väl synlig information som tillhandahålls konsumenten på försäljningsstället,
3. organisation: en grupp aktörer från samma eller olika delar av nötköttsbranschen,
4. malet kött: urbenat kött som har finfördelats genom malning och innehåller mindre än 1 % salt och omfattas av KN-nummer 0201, 0202, 0206 10 95 och 0206 29 91,
5. putsbitar: små bitar av kött som erkänts vara tjänliga som livsmedel och som enbart härrör från putsning vid urbening av slaktkroppar och/eller vid styckning av kött,
6. skuret kött: kött som har skurits i tärningar, skivor eller andra enskilda delar som inte kräver att aktören företar ytterligare styckning innan det köps av slutkonsumenten och som kan användas direkt av slutkonsumenten. Denna definition innefattar inte malet kött och putsbitar."

14. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 3 och 4 ska utgå.

b) I punkt 5 a ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"a) Aktörer och organisationer ska även ange följande på etiketterna:"

c) Följande punkt ska läggas till:

"6. För att undvika onödig upprepning i märkningen av nötkött av uppgiften om de medlemsstater eller tredjeländer där uppfödningen ägt rum ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b med avseende på en förenklad framställning av ursprungsmärkningen om djuret uppehållit sig en mycket kort tid i den medlemsstat eller det tredjeland där det fötts eller slaktats.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta bestämmelser om maximal storlek på och sammansättning av den grupp av djur som avses i punkterna 1 och 2 a, och därvid ta hänsyn till begränsningar för enhetligheten på de djurgrupper från vilka det skurna köttet och putsbitarna kommer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2."

15. I artikel 14 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”För att säkerställa överensstämmelse med de övergripande bestämmelserna om märkning i denna avdelning ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att, utgående från erfarenheterna med malet kött, fastställa bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i de tre första styckena i den här artikeln för putsbitar av nötkött och skuret nötkött.”

16. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Obligatorisk märkning av nötkött från tredjeländer

Genom undantag från artikel 13 ska nötkött som importeras till unionen och för vilket inte alla de uppgifter som föreskrivs i artikel 13 är tillgängliga märkas med följande:

”Ursprung: utanför EU” och ”Slaktat i (tredjelandets namn).”

17. Från och med den 13 december 2014 ska

a) rubriken till avsnitt II i avdelning II ersättas med ”frivillig märkning”,

b) artiklarna 16, 17 och 18 utgå, och

c) följande artikel införs i avsnitt II i avdelning II:

”Artikel 15a

Allmänna bestämmelser

Annan livsmedelsinformation, utöver den som anges i artiklarna 13, 14 och 15, vilken tillagts på etiketterna av de aktörer eller organisationer som säljer nötkött ska vara objektiv, kunna verifieras av de behöriga myndigheterna och förstås av konsumenterna.

Informationen ska följa den övergripande lagstiftningen om märkning och framför allt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 (*).

Om aktörer eller organisationer som säljer nötkött inte rättar sig efter de skyldigheter som avses i första och andra styckena ska den behöriga myndigheten tillämpa lämpliga sanktioner, enligt vad som fastställs i artikel 22.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b med avseende på definitioner och krav avsedda att gälla för termer eller termkategorier som får användas på etiketten till färdigförpackat och fruset nötkött och kalvkött.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 Text av betydelse för EES (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).”

18. Artiklarna 19, 20 och 21 ska utgå.

19. Artikel 22 ska ersättas med följande:

"Artikel 22

1. Medlemsstaterna ska vidta alla de åtgärder som krävs för att se till att bestämmelserna i denna förordning efterlevs.

De föreskrivna kontrollerna ska inte påverka tillämpningen av de kontroller som kommissionen kan utföra enligt artikel 9 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

De sanktioner som medlemsstaterna påför djurhållare eller aktörer eller organisationer som säljer nötkött ska vara effektiva, avskräckande och proportionella.

Den behöriga myndigheten ska årligen, på minst 3 % av anläggningarna, utföra ett minimiantal officiella kontroller av identifieringen och registreringen av djur.

Den behöriga myndigheten ska omedelbart utöka det minimiantal officiella kontroller som avses i andra stycket om det fastställts att bestämmelserna om identifiering och registrering av djur inte följts.

Urvalet av vilka anläggningar som ska inspekteras av den behöriga myndigheten ska göras på grundval av en riskanalys.

Varje medlemsstat ska lämna in en årlig rapport till kommissionen, senast den 31 augusti, om genomförandet av de officiella kontrollerna under föregående år.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska den behöriga myndigheten påföra en djurhållare följande administrativa sanktioner:

a) Om det på en anläggning finns ett eller flera djur som inte uppfyller någon av bestämmelserna i avdelning I: en begränsning av förflyttningen av samtliga djur till eller från den berörda djurhållarens anläggning.

b) Förflyttningen av sådana djur som inte fullständigt uppfyller kraven för identifiering och registrering i avdelning I: en omedelbar begränsning till dess att dessa krav fullständigt uppfylls.

c) Om mer än 20 % av djuren på någon anläggning inte fullständigt uppfyller kraven för identifiering och registrering i avdelning I ska förflyttningen av samtliga djur på den anläggningen omedelbart begränsas; på anläggningar med högst tio djur ska denna åtgärd tillämpas om fler än två djur inte fullständigt har identifierats i enlighet med kraven i avdelning I.

d) Om djurhållaren på anläggningen inte kan bevisa identifieringen och spårbarheten av det djuret: i tillämpliga fall på grundval av en utvärdering av riskerna för djurhälsan och livsmedelssäkerheten, ska djuret destrueras utan ersättning.

- e) Om djurhållaren underlåter att rapportera ett djurs förflyttningar till och från anläggningen till den behöriga myndigheten enligt artikel 7.1 andra strecksatsen ska den behöriga myndigheten begränsa förflyttningen av djur till och från anläggningen.
- f) Om djurhållaren underlåter att rapportera djur som föds och dör till den behöriga myndigheten enligt artikel 7.1 andra strecksatsen ska den behöriga myndigheten begränsa förflyttningen av djur till och från anläggningen.
- g) Vid återkommande underlåtenhet från en djurhållares sida att betala de utgifter som avses i artikel 9 får medlemsstaten begränsa förflyttningen av djur till och från djurhållarens anläggning.

3. Trots vad som sägs i punkt 1 ska medlemsstaterna, om aktörer och organisationer som saluför nötkött inte märkt nötköttet i överensstämmelse med sina skyldigheter enligt avdelning II, kräva att nötköttet avlägsnas från marknaden, varvid situationens krav ska beaktas och proportionalitetsprincipen följas. Utöver de sanktioner som avses i punkt 1 får medlemsstaterna

- a) om det berörda köttet uppfyller relevanta veterinär- och hygienbestämmelser godkänna att det nötköttet
 - i) släpps ut på marknaden efter att ha försetts med vederbörlig märkning i enlighet med unionens krav, eller
 - ii) sänds direkt till bearbetning till produkter av andra slag än de som anges i artikel 12 första strecksatsen.
- b) tillfälligt eller slutgiltigt återkalla godkännandet av de berörda aktörerna och organisationerna.

4. Kommissionens experter ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna

- a) kontrollera att medlemsstaterna uppfyller kraven i denna förordning,
- b) utföra kontroller på platsen för att säkerställa att kontrollerna genomförs i enlighet med denna förordning.

5. En medlemsstat på vars territorium en kontroll på plats utförs ska bistå kommissionens experter med all den hjälp de kan behöva för att fullgöra sina uppgifter. Resultaten av kontrollerna ska diskuteras med den berörda medlemsstatens behöriga myndighet innan en slutrapport sammanställs och skickas ut. Rapporten ska vid behov innehålla rekommendationer till medlemsstaterna om förbättrad efterlevnad av denna förordning.”

20. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 22a

Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse den eller de behöriga myndigheter som ansvarar för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning och de akter som kommissionen antar på grundval av förordningen.

De ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka dessa myndigheter är.

*Artikel 22b***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.1, 4.3, 4.5, 4a.2, 5, 6.2, 7.1, 7.2, 7.6, 13.6, 14.4 och 15a ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 17 juli 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.1, 4.3, 4.5, 4a.2, 5, 6.2, 7.1, 7.2, 7.6, 13.6, 14.4 och 15a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 4.1, 4.3, 4.5, 4a.2, 5, 6.2, 7.1, 7.2, 7.6, 13.6, 14.4 och 15a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

21. Artikel 23 ska ersättas med följande:

*"Artikel 23***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträddas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats enligt artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 (*), när det gäller de genomförandeakter som antas i enlighet med artiklarna 4.3, 4.5, 5, och 13.6.

Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (**).

2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommitténs yttrande ska erhållas genom skriftligt förfarande, ska förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande, inom fristen för avgivande av yttrandet, beslutar detta eller om en enkel majoritet av kommittémedlemmarna begär detta.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

22. Följande artikel ska införas:

”Artikel 23a

Rapporten och utvecklingen inom lagstiftning

Senast den:

— 18 juli 2019 för bestämmelserna om frivillig märkning, och

— 18 juli 2023 för bestämmelserna om elektronisk identifiering,

efter denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen lägga fram motsvarande rapporter för parlamentet och rådet om genomförandet och konsekvenserna av denna förordning, varvid rapporterna, i fråga om bestämmelserna om frivillig märkning ska behandla möjligheten att se över dessa bestämmelser och, i fråga om elektronisk identifiering, ska behandla de tekniska och ekonomiska möjligheterna att införa obligatorisk elektronisk identifiering överallt i unionen.

Rapporterna ska vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag.”

23. Följande bilaga ska införas:

”BILAGA I

IDENTIFIERINGSMÄRKEN

A) KONVENTIONELLT ÖRONMÄRKE

MED VERKAN FRÅN OCH MED DEN 18 JULI 2019.

B) ELEKTRONISK IDENTIFIERARE I FORM AV ELEKTRONISKT ÖRONMÄRKE

C) ELEKTRONISK IDENTIFIERARE I FORM AV BOLUSTRANSPONDER

D) ELEKTRONISK IDENTIFIERARE I FORM AV INJICERBAR TRANSPONDER”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande